

Ontwerpbesluit van [[]]

tot wijziging van het Arbeidsomstandighedenbesluit in verband met het stellen van regels aan de raadpleging van een andere bedrijfsarts en de klachtenprocedure, en enkele andere wijzigingen

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [[Datum openlaten]], nr. [[nr invullen]];

Gelet op de artikelen 14, tweede lid, onder g en h, vierde, vijfde, en vijftiende lid, 16, eerste en tweede lid, 28a, eerste en zevende lid, en 33, tweede lid, van de Arbeidsomstandighedenwet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [niet invullen],

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

ARTIKEL I

Het Arbeidsomstandighedenbesluit wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.45 wordt "de afdelingen 3 en 4 van hoofdstuk 2" vervangen door: de afdelingen 3, 3a en 4 van hoofdstuk 2".

B

Na artikel 2.14c wordt een afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 3a Raadpleging van een andere bedrijfsarts en klachtenprocedure

Artikel 2.14d Raadpleging van een andere bedrijfsarts

1. Een werknemer kan zijn bedrijfsarts verzoeken om raadpleging van een andere bedrijfsarts indien hij twijfelt aan de juistheid van het door zijn bedrijfsarts gegeven advies dat betrekking heeft op de taken, bedoeld in artikel 14, eerste lid, onder b, of c, onderdeel 1° of 3°, van de wet.
2. De bedrijfsarts die het advies aan de werknemer heeft gegeven schakelt naar aanleiding van een verzoek als bedoeld in het eerste lid, en na overleg met de werknemer, zo spoedig mogelijk een andere bedrijfsarts in, tenzij zwaarwegende argumenten zich tegen raadpleging van een andere bedrijfsarts verzetten en de

bedrijfsarts die het advies heeft gegeven dit gemotiveerd aan de werknemer kenbaar maakt.

3. De te raadplegen andere bedrijfsarts is niet werkzaam binnen de arbodienst of het bedrijf of de inrichting waarin de bedrijfsarts, die het eerste advies aan de werknemer heeft gegeven, werkzaam is. In de overeenkomst aangaande de bedrijfsarts, bedoeld in artikel 14, vierde en vijfde lid, van de wet, wordt vastgelegd welke andere bedrijfsarts of bedrijfsartsen dan wel arbodienst of arbodiensten kunnen worden geraadpleegd. In overeenstemming met de werkgever kan, in afwijking van de vorige zin, gekozen worden voor een te raadplegen bedrijfsarts of arbodienst die niet in de overeenkomst is opgenomen.

4. De bedrijfsarts die het eerste advies aan de werknemer heeft gegeven, verstrekt alle voor de raadpleging relevante beschikbare informatie aangaande de omstandigheden in het bedrijf of de inrichting en de werknemer, aan de te raadplegen andere bedrijfsarts. Die andere bedrijfsarts kan besluiten aanvullende informatie te vergaren.

5. De geraadpleegde andere bedrijfsarts bespreekt zijn advies met de werknemer waarna de werknemer bepaalt of dit advies aan de eerste bedrijfsarts ter beschikking worden gesteld. Indien de werknemer toestemming geeft voor het ter beschikking stellen van het advies van de geraadpleegde andere bedrijfsarts aan de eerste bedrijfsarts neemt die eerste bedrijfsarts binnen een redelijke termijn kennis van dat advies en maakt hij aan de werknemer gemotiveerd kenbaar of hij dat advies niet, gedeeltelijk, dan wel geheel overneemt.

6. Indien verdere begeleiding van toepassing is, wordt de begeleiding van de werknemer door de eerste bedrijfsarts hervat. Indien de werknemer van mening is dat de eerste bedrijfsarts onvoldoende rekening houdt met, indien de eerste bedrijfsarts daarover de beschikking heeft, het advies van de geraadpleegde andere bedrijfsarts en verdere begeleiding door de eerste bedrijfsarts om die reden onwenselijk is, geeft hij dit aan de eerste bedrijfsarts te kennen. De eerste bedrijfsarts overweegt dan om, in afwijking van de eerste zin van dit lid en met inachtneming van de resultaten van de raadpleging van de andere bedrijfsarts, de verdere begeleiding aan een andere bedrijfsarts over te dragen. De werkgever wordt hiervan door de eerste bedrijfsarts in kennis gesteld.

Artikel 2.14e Klachtenprocedure

1. Iedere bedrijfsarts beschikt over een klachtenprocedure als bedoeld in artikel 14, tweede lid, onder h, van de wet, waarmee de werknemer de gelegenheid wordt geboden een klacht in te dienen.

2. De klachtenprocedure is kenbaar voor de werknemer en bevat in ieder geval een beschrijving van de wijze waarop:

- a. het ontvangen, onderzoeken en beoordelen van een klacht verloopt;
- b. een beslissing over de klacht wordt genomen, en
- c. wordt verzekerd dat eventuele naar aanleiding van de beslissing over de klacht genomen maatregelen worden uitgevoerd.

3. Een onderzoek naar een klacht wordt zorgvuldig uitgevoerd.

4. De indiener van een klacht wordt:

- a. geïnformeerd over de ontvangst van de klacht;
- b. geïnformeerd over de voortgang van de behandeling van de klacht;
- c. met redenen omkleed medegedeeld tot welk oordeel het onderzoek van de klacht heeft geleid en welke beslissing is genomen, en
- d. indien van toepassing, medegedeeld binnen welke termijn maatregelen waartoe besloten is, worden gerealiseerd.

5. Het ontvangen, onderzoeken en beoordelen van, en het beslissen over de klacht vindt plaats door niet bij de klacht betrokken personen.

C

In de artikelen 4.10c, tweede lid, 4.15, tweede lid, 4.90, vijfde lid, 4.91, achtste lid, 6.10, zevende lid, 6.12g, vierde lid, en 6.12n, derde lid, wordt na 'inzage in' toegevoegd: en afschrift van.

D

Artikel 4:53, derde lid, komt te luiden:

3. Iedere werknemer heeft recht op inzage in en afschrift van zijn persoonlijke gegevens in het register.

E

Artikel 9.9b, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel b wordt na "2.14a, eerste en tweede lid," ingevoegd "2.14d, eerste, derde en zesde lid,".

2. In onderdeel d wordt "4.10c, vierde en vijfde lid" vervangen door "4.10c, tweede, vierde en vijfde lid" en wordt "4.91, eerste tot en met derde, vijfde, zesde en tiende lid" vervangen door: 4.91, eerste tot en met derde, vijfde, zesde, achtste en tiende lid.

F

In artikel 9.10a, derde lid, onder a, wordt "de werkgever" vervangen door "de werkgever of de zelfstandige".

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet van ... tot wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet in verband met de versterking van de betrokkenheid van de werkgevers en werknemers bij de arbodienstverlening, de preventie in het bedrijf of de inrichting van de werkgever en de randvoorwaarden voor het handelen van de bedrijfsarts, en enige andere wijzigingen (Stb.) in werking treedt.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

L.F. Asscher

NOTA VAN TOELICHTING

I. Algemeen

1. Inleiding

Met de Wet van ... tot wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet in verband met de versterking van de betrokkenheid van de werkgevers en werknemers bij de arbodienstverlening, de preventie in het bedrijf of de inrichting van de werkgever en de randvoorwaarden voor het handelen van de bedrijfsarts, en enige andere wijzigingen (Stb. ...) is in de Arbeidsomstandighedenwet een bepaling opgenomen die regelt dat de werknemer een verzoek kan doen om een andere bedrijfsarts te raadplegen (second opinion). Een werknemer kan een verzoek tot een second opinion indienen wanneer hij twijfels heeft over de juistheid van het advies van de bedrijfsarts. Met de onderhavige wijziging van het Arbeidsomstandighedenbesluit worden nadere regels gesteld aan de second opinion.

In de Arbeidsomstandighedenwet is daarnaast opgenomen dat iedere bedrijfsarts verplicht is om een adequate procedure te hebben voor het afwikkelen van klachten. Zo'n plicht gold al voor gecertificeerde arbodiensten middels het certificatiesysteem voor arbodiensten. De plicht wordt nu van toepassing op alle bedrijfsartsen. Met het onderhavige besluit wordt een nadere uitwerking van de klachtenprocedure in het Arbeidsomstandighedenbesluit opgenomen. Het afhandelen van klachten is een aspect van de kwaliteit van de dienstverlening. Met de verplichte klachtenprocedure wordt beoogd de kwaliteit van handelen van bedrijfsartsen die niet werkzaam zijn bij een gecertificeerde arbodienst op dit punt op een gelijk niveau te brengen als bij de gecertificeerde arbodiensten.

Voor de klachtenbehandeling door bedrijfsartsen geldt in bepaalde gevallen ook de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz). In de artikelsgewijze toelichting wordt aandacht besteed aan de wijze waarop de klachtenprocedure zoals vervat in het onderhavige besluit zich verhoudt tot de Wkkgz.

De klachtenprocedure is ook van belang indien er sprake is van het ontbreken van een vertrouwensband tussen werknemer en bedrijfsarts, bijvoorbeeld als zich eerder conflicten of wrijvingen hebben voorgedaan. De werknemer kan dan zelf verzoeken een andere bedrijfsarts in te schakelen als zijn bedrijfsarts daartoe niet zelf bereid is.

In 2020 is een evaluatie voorzien van het project toekomst arbeidsgerelateerde zorg. Ook de met het onderhavige besluit te regelen second opinion en klachtenprocedure zullen hierbij geëvalueerd worden.

Daarnaast worden met het onderhavige besluit verschillende artikelen uit het Arbeidsomstandighedenbesluit aangepast zodat het recht van de werknemer op inzage in bepaalde, de werknemer betreffende, gegevens uitgebreid wordt naar een recht op inzage in en afschrift van deze gegevens. Hiermee worden de bepalingen uit het Arbeidsomstandighedenbesluit in overeenstemming gebracht met de regelgeving op het terrein van de reguliere gezondheidszorg.

Ten slotte bevat het onderhavige besluit nog enkele technische wijzigingen, waaronder een technische wijziging die samenhangt met het van toepassing verklaren van artikel 28a van de Arbeidsomstandighedenwet op zelfstandigen.

In de artikelsgewijze toelichting bij dit besluit wordt ingegaan op de hiervoor genoemde wijzigingen.

2. Financiële paragraaf en regeldruk

Voor de financiële gevolgen en de gevolgen voor de administratieve lasten en nalevingskosten van de verplichting van de bedrijfsarts om de mogelijkheid van een second opinion te bieden en een klachtenprocedure beschikbaar te hebben wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij de Wet van tot wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet in verband met de versterking van de betrokkenheid van de werkgevers en werknemers bij de arbodienstverlening, de preventie in het bedrijf of de inrichting van de werkgever en de randvoorwaarden voor het handelen van de bedrijfsarts, en enige andere wijzigingen (Stb. ...) (Kamerstukken II 2015/16, 34 375, nr. 3).

Voor de overige wijzigingen in dit besluit geldt dat deze niet tot financiële gevolgen voor de rijksbegroting, administratieve lasten of nalevingskosten leiden.

3. Ontvangen adviezen

Onderhavig besluit is voor een uitvoeringstoets voorgelegd aan de Inspectie SZW en de Autoriteit Persoonsgegevens. Verder zijn gesprekken gevoerd met deskundigen- en belangenorganisaties als OVAL, FNV, VNO, NVAB, en UWV. Daarbij kwam veelvuldig de vraag naar voren hoe de second opinion, zoals opgenomen in het onderhavige besluit, zich verhoudt tot het deskundigenoordeel, bedoeld in artikel 32, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen. Het deskundigenoordeel beoogt het re-integratieproces vlot te trekken als dat stagneert tijdens de eerste twee ziektejaren. Artikel 32 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen onderscheidt vier soorten van het deskundigenoordeel. Een deskundigenoordeel kan gegeven worden over: het al dan niet bestaan van arbeidsongeschiktheid voor het eigen werk, het nakomen van de re-integratieverplichting door de werknemer, het aanwezig zijn van passende arbeid bij de werkgever, en het nakomen van de re-integratie-inspanningen door de werkgever. Het deskundigenoordeel kan zowel op verzoek van de werknemer als op verzoek van de werkgever plaatsvinden. De second opinion op grond van het onderhavige besluit wordt enkel door de werknemer aangevraagd. Verder kan de in het onderhavige besluit geregelde second opinion enkel door een bedrijfsarts worden uitgevoerd terwijl het deskundigenoordeel wordt gegeven door een verzekeringsarts of arbeidsdeskundige. Conform artikel 32 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen is enkel het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) bevoegd een oordeel te geven in de gevallen bedoeld in artikel 32. Zo heeft een door het UWV benoemde deskundige de wettelijke taak om bij een verschil van mening tussen een werkgever en een werknemer over de betaling van loon te beoordelen of een werknemer al dan niet arbeidsgeschikt is (zie artikel 32, eerste lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen juncto artikel 629a van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek). Een bedrijfsarts die op grond van het onderhavige besluit een second opinion uitvoert is (in die hoedanigheid) geen deskundige als bedoeld in artikel 629a van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek. Een door een bedrijfsarts op grond van het onderhavige besluit gegeven second opinion kan dan ook niet gezien worden als een oordeel als bedoeld in artikel 32 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen.

4. Resultaten internetconsultatie

PM

II. Artikelsgewijs

Artikel I

Onder A (artikel 1.45)

Artikel 1.45 is zodanig gewijzigd dat naast de afdelingen 3 en 4 van hoofdstuk 2 eveneens de met onderdeel B van artikel I van dit besluit ingevoegde afdeling 3a van hoofdstuk 2 (over de raadpleging van een andere bedrijfsarts en de klachtenprocedure) van toepassing is op plaatsonafhankelijke arbeid.

Onder B (nieuwe afdeling 3a Raadpleging van een andere bedrijfsarts en klachtenprocedure)

(Artikel 2.14d)

In het onderhavige artikel wordt de second opinion, bedoeld in artikel 14, tweede lid, onder g, van de Arbeidsomstandighedenwet, nader ingevuld. In dit artikel wordt de second opinion omschreven als de raadpleging van een andere bedrijfsarts. De raadpleging van de andere bedrijfsarts resulteert in een advies van deze tweede bedrijfsarts.

Op grond van het eerste lid moet de werkgever ervoor zorgen dat een werknemer de bedrijfsarts kan verzoeken om raadpleging van een andere bedrijfsarts indien de werknemer twijfelt aan de juistheid van het advies van de eerste bedrijfsarts. De second opinion op grond van dit artikel vindt derhalve alleen plaats op verzoek van de werknemer en ziet niet op de situatie dat de bedrijfsarts op eigen initiatief een andere bedrijfsarts om advies vraagt. Het past bij de professionaliteit van de bedrijfsarts om de werknemer zo nodig te wijzen op de mogelijkheid om een verzoek om een second opinion te doen.

Een second opinion kan gaan over een advies dat betrekking heeft op de taken bedoeld in artikel 14, eerste lid, onder b, of c, onderdeel 1° of 3°, van de Arbeidsomstandighedenwet. Het gaat hier derhalve om adviezen van de bedrijfsarts in het kader van:

- de verzuimbegeleiding. Een werknemer kan bijvoorbeeld aangeven dat hij twijfelt aan het advies van de bedrijfsarts over welke werkzaamheden hij op dat moment nog kan verrichten;
- een uitgevoerd arbeidsgezondheidskundig onderzoek. Een werknemer kan bijvoorbeeld twijfels hebben bij het advies dat een bedrijfsarts naar aanleiding van een uitgevoerd arbeidsgezondheidskundig onderzoek heeft opgesteld;
- de consultatie met betrekking tot gezondheidskundige vraagstukken in verband met de arbeid. Een werknemer kan bijvoorbeeld twijfels hebben bij het advies van een bedrijfsarts indien er een vermoeden is van een beroepsziekte. Het moet dan mogelijk zijn een second opinion te krijgen van een andere bedrijfsarts.

Op dit punt wordt benadrukt dat de second opinion betrekking heeft op het gehele advies dat de eerste bedrijfsarts heeft gegeven en niet alleen op de uitvoering en de uitkomst van onderzoeken. Het is wel mogelijk dat een werknemer twijfelt aan het advies van de eerste bedrijfsarts juist vanwege de onderzoeken die eraan ten grondslag liggen.

Het onderhavige artikel is niet van toepassing op een verzoek van de werknemer om raadpleging van een andere bedrijfsarts in verband met een advies dat betrekking heeft op een uitgevoerde aanstellingskeuring. Voor de aanstellingskeuring geldt namelijk al artikel 12 van de Wet op de medische keuringen dat bepaalt dat een keurling recht heeft op herkeuring indien aan de keuring een negatieve gevolgtrekking dan wel een positieve gevolgtrekking onder bepaalde beperkingen wordt verbonden. Om die reden is in het

onderhavige besluit artikel 14, eerste lid, onder c, onderdeel 2°, bij de second opinion niet opgenomen.

Op grond van het tweede lid honoreert de bedrijfsarts het verzoek van de werknemer en schakelt hij een andere bedrijfsarts in voor het uitvoeren van de second opinion, tenzij zwaarwegende argumenten zich tegen honorering van het verzoek om raadpleging van een andere bedrijfsarts verzetten. Alvorens een andere bedrijfsarts in te schakelen overlegt de bedrijfsarts die het eerste advies heeft gegeven met de werknemer. Op deze manier kan een eventuele voorkeur van de werknemer voor een te raadplegen andere bedrijfsarts, binnen de mogelijkheden die daar op grond van het derde lid van het onderhavige artikel zijn, worden meegenomen.

Van zwaarwegende argumenten die zich tegen het recht van raadpleging van een andere bedrijfsarts verzetten kan bijvoorbeeld sprake zijn indien er oneigenlijk of herhaaldelijk onnodig gebruik van de second opinion dreigt te worden gemaakt. Voorkomen dient te worden dat een werknemer een advies bij een groot aantal verschillende bedrijfsartsen laat toetsen. Ook binnen de reguliere gezondheidszorg geldt dat een verzoek om een second opinion geweigerd kan worden indien zwaarwegende argumenten zich daartegen verzetten.

De bedrijfsarts dient eventuele zwaarwegende argumenten gemotiveerd kenbaar te maken aan de werknemer.

De kosten die verbonden zijn aan de uitvoering van de second opinion komen op grond van artikel 44 van de Arbeidsomstandighedenwet niet voor rekening van de werknemer, maar voor die van de werkgever.

Het derde lid bepaalt dat de second opinion wordt uitgevoerd door een bedrijfsarts die niet werkzaam is binnen de arbodienst of het bedrijf of de inrichting waarin de bedrijfsarts werkzaam is die het eerste advies heeft gegeven. In de overeenkomst aangaande de bedrijfsarts, bedoeld in artikel 14, vierde en vijfde lid, van de Arbeidsomstandighedenwet, wordt vastgelegd welke bedrijfsarts(en) of arbodienst(en) de second opinion mogen uitvoeren. Het is mogelijk dat er voor de uitvoering van de second opinion een enkele bedrijfsarts of arbodienst in de overeenkomst wordt opgenomen, maar het is ook denkbaar dat de werkgever in het contract aangaande de bedrijfsarts meerdere bedrijfsartsen dan wel arbodiensten opneemt waaruit vervolgens bij honorering van een verzoek om een second opinion een keuze wordt gemaakt waarbij rekening kan worden gehouden met de specifieke situatie en voorkeur van de werknemer. Door op voorhand duidelijkheid te verschaffen over de bedrijfsarts(en) of arbodienst(en) die de second opinion uitvoert dan wel uitvoeren, is het mogelijk om spoedig gehoor te geven aan het verzoek van de werknemer en de feitelijke uitvoering van de second opinion. Op dit punt wordt nog vermeld dat de ondernemingsraad of personeelsvertegenwoordiging de door de werkgever gemaakte keuze voor de bedrijfsarts(en) of arbodienst(en) die de second opinion kunnen verrichten, mee kan wegen bij het verlenen van instemming op het contract dat de werkgever met de bedrijfsarts heeft.

Het derde lid bepaalt verder dat in overeenstemming met de werkgever eveneens gekozen kan worden voor een te raadplegen bedrijfsarts of arbodienst die niet in de overeenkomst die de werkgever met de arbodienstverlener heeft, is opgenomen. Als de werkgever daarmee instemt komen de kosten eveneens voor zijn rekening.

Indien de werkgever daar niet mee instemt, blijft het de werknemer uiteraard vrij staan om een niet in de overeenkomst opgenomen bedrijfsarts of arbodienst te raadplegen. Zonder instemming van de werkgever komen de kosten voor rekening van de werknemer. Artikel 44 van de Arbeidsomstandighedenwet bepaalt dat het niet mogelijk

is bij of krachtens de Arbeidsomstandighedenwet regels te stellen waarvan de kosten ten laste van de werknemer worden gebracht. Een dergelijke second opinion valt dan ook buiten het bereik van het onderhavige besluit. De eerste bedrijfsarts kan op basis van zijn professionaliteit een dergelijke second opinion betrekken bij de eigen oordeelsvorming hoewel daartoe niet verplicht op basis van dit besluit. Nu het onderhavige artikel 2.14d niet van toepassing is op de raadpleging van een andere bedrijfsarts die niet in de overeenkomst is opgenomen en waarvoor de werkgever ook geen instemming heeft gegeven, is de eerste bedrijfsarts bijvoorbeeld ook niet verplicht informatie over de omstandigheden aan die andere bedrijfsarts te verstrekken. De eerste bedrijfsarts kan dat alleen doen met instemming van de werkgever.

Opgemerkt zij nog dat indien de situatie zich voordoet dat een werknemer geen vertrouwen heeft in de te raadplegen andere bedrijfsarts, hij om een andere bedrijfsarts kan verzoeken. Mocht er aan dit verzoek van de werknemer geen gehoor worden gegeven dan kan hij (op grond van het met het onderhavige besluit in te voeren artikel 2.14e) een klacht indienen en op die manier trachten te bereiken dat er een andere bedrijfsarts wordt ingeschakeld.

Op grond van het vierde lid dient de bedrijfsarts die het eerste advies heeft gegeven alle voor de second opinion relevante beschikbare informatie aangaande de desbetreffende werknemer en de omstandigheden in het bedrijf of de inrichting te verstrekken aan de te raadplegen andere bedrijfsarts. In dit kader wordt het door de eerste bedrijfsarts gegeven advies aan de te raadplegen andere bedrijfsarts verstrekt. Onder informatie aangaande de werknemer valt naast medische informatie bijvoorbeeld ook informatie over de werkzaamheden van de werknemer. De overgedragen informatie is voor de te raadplegen andere bedrijfsarts de basis voor het geven van een advies. Het advies van de te raadplegen bedrijfsarts vormt een op zichzelf staand advies, geen reactie op het advies van de eerste bedrijfsarts. Eventuele voor de second opinion noodzakelijke informatie die ontbreekt, kan door de te raadplegen bedrijfsarts worden vergaard. De precieze inspanning die de te raadplegen bedrijfsarts dient te leveren om te komen tot een nieuw advies is afhankelijk van de aan hem of haar voorgelegde situatie.

Voor de verstrekking van de gegevens aangaande de werknemer is geen expliciete toestemming van de werknemer vereist, maar wordt evenals bij doorverwijzing in de reguliere gezondheidszorg uitgegaan van de veronderstelde toestemming van de werknemer. De toestemming mag niet langer worden verondersteld wanneer de werknemer bezwaar maakt tegen een verstrekking. In dat geval is het aan de te raadplegen andere bedrijfsarts om te bezien of een second opinion nog mogelijk is. Ook de toestemming van de werkgever voor verstrekking van de informatie aangaande de omstandigheden in het bedrijf of de inrichting aan de te raadplegen andere bedrijfsarts wordt verondersteld aangezien in de overeenkomst aangaande de eerste bedrijfsarts, bedoeld in artikel 14, vierde en vijfde lid, van de Arbeidsomstandighedenwet, wordt vastgelegd welke bedrijfsarts(en) of arbodienst(en) de second opinion mogen uitvoeren.

De second opinion resulteert in een nieuw advies van de geraadpleegde bedrijfsarts. De geraadpleegde bedrijfsarts bespreekt op grond van het vijfde lid zijn advies met de werknemer. De werknemer bepaalt vervolgens of het advies aan de eerste bedrijfsarts ter beschikking worden gesteld. In de praktijk zal de geraadpleegde bedrijfsarts daarbij nagaan of de werknemer de uitkomsten van de second opinion heeft begrepen en de werknemer enige tijd geven een beslissing te nemen. Wanneer de werknemer toestemming geeft voor het ter beschikking stellen van het advies van de geraadpleegde

andere bedrijfsarts aan de eerste bedrijfsarts dan neemt de eerste bedrijfsarts binnen een redelijke termijn kennis van dat advies en maakt hij binnen een redelijke termijn aan de werknemer gemotiveerd kenbaar of hij dat advies niet, gedeeltelijk, dan wel geheel overneemt. Opgemerkt zij nog dat de second opinion geen opschortende werking heeft ten opzichte van de afspraken tussen werkgever en werknemer die in het kader van het door de eerste bedrijfsarts gegeven advies zijn gemaakt.

Wanneer na de uitvoering van de second opinion verdere begeleiding van de werknemer nodig is zoals dat het geval kan zijn bij verzuimbegeleiding, wordt deze op grond van het zesde lid hervat door de eerste bedrijfsarts. Wanneer de werknemer van mening is dat de eerste bedrijfsarts onvoldoende rekening heeft gehouden met het advies van de geraadpleegde andere bedrijfsarts en daardoor verdere begeleiding door de eerste bedrijfsarts onwenselijk acht, geeft hij dit aan de eerste bedrijfsarts te kennen. De eerste bedrijfsarts overweegt dan om, met inachtneming van de resultaten van de geraadpleegde andere bedrijfsarts, de begeleiding aan een andere bedrijfsarts over te dragen. Dit kan de bedrijfsarts zijn die de second opinion heeft uitgevoerd, maar dat is niet noodzakelijk. Het is bijvoorbeeld denkbaar dat een andere bedrijfsarts werkzaam binnen de arbodienst van de eerste bedrijfsarts, de verdere begeleiding op zich neemt.

(Artikel 2.14e)

In dit artikel wordt nadere invulling gegeven aan de klachtenprocedure, bedoeld in artikel 14, tweede lid, onder h, van de Arbeidsomstandighedenwet. Alle bedrijfsartsen zijn op grond van artikel 2.14a, derde lid, juncto artikel 2.9, eerste lid, onder f, van het Arbeidsomstandighedenbesluit gehouden aan klachtbehandeling. In deel II, onder 6, onderdeel 10, van bijlage IIb, behorend bij artikel 2.8 van de Arbeidsomstandighedenregeling (Werkveldspecifiek certificatieschema voor de Dienstverlening door Arbodiensten) is bepaald dat er bij gecertificeerde arbodiensten een gedocumenteerde procedure moet worden vastgelegd voor de klachtafhandeling van klanten en werknemers en dit in overeenstemming moet zijn met de paragrafen 4.6 en 4.7 van het certificatieschema. In paragraaf 4.6 van het certificatieschema zijn diverse eisen opgenomen voor de klachtenprocedure. Bij het opstellen van het onderhavige artikel 2.14e is hierbij zoveel mogelijk aangesloten. Met dit artikel worden voor alle bedrijfsartsen eisen gesteld aan het hebben van een procedure voor het afwikkelen van klachten, ook voor de bedrijfsartsen die niet werkzaam zijn bij een gecertificeerde arbodienst.

Op 1 januari 2016 is de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (hierna: Wkkgz) in werking getreden. De Wkkgz is deels ook van toepassing op de klachtenbehandeling door bedrijfsartsen. Op dit punt wordt aandacht besteed aan de wijze waarop het onderhavige artikel 2.14e zich verhoudt tot de Wkkgz. Op grond van artikel 1, vierde lid, van de Wkkgz is op zorg voor zover deze betreft handelingen ter beoordeling van de gezondheidstoestand of medische begeleiding van een cliënt, verricht in opdracht van een ander dan die cliënt in verband met de vaststelling van aanspraken of verplichtingen, de toelating tot een verzekering of voorziening, of de beoordeling van de geschiktheid voor een opleiding, een arbeidsverhouding of de uitvoering van bepaalde werkzaamheden, hoofdstuk 3 van de Wkkgz (dat gaat over effectieve en laagdrempelige klachten- en geschillenbehandeling) niet van toepassing. Gelet op het voorgaande is op handelingen of begeleiding van een werknemer, verricht door een bedrijfsarts in opdracht van de werknemer, hetgeen bepaald is in hoofdstuk 3 van de Wkkgz wel van toepassing. Het vrijwillig periodiek arbeidsgezondheidskundig onderzoek en de consultatie van de bedrijfsarts, bedoeld in artikel 14, eerste lid, onder c, onderdeel 3°,

van de wet vinden bijvoorbeeld plaats op initiatief van de werknemer en dus geldt daarvoor hoofdstuk 3 van de Wkkgz.

Voor wat betreft de aanstellingskeuring geldt dat een keurling op grond van artikel 13 van de Wet op de medische keuringen en het Besluit klachtenbehandeling aanstellingskeuringen een klacht bij de commissie klachtenbehandeling aanstellingskeuringen kan indienen.

Het is van belang dat arbodiensten en individuele bedrijfsartsen al bij het aangaan van het contract duidelijkheid geven aan de werkgever, werknemers en het medezeggenschapsorgaan over hun klachtenprocedure. Dit wordt gewaarborgd doordat de klachtenprocedure in de Arbeidsomstandighedenwet is opgenomen als verplicht onderdeel van het basiscontract (op grond van artikel 14, tweede lid, onder h, juncto vierde lid, juncto vijfde lid van de Arbeidsomstandighedenwet).

Met het onderhavige artikel wordt geregeld dat iedere bedrijfsarts verplicht is over een klachtenprocedure te beschikken waarmee werknemers de gelegenheid wordt geboden een klacht in te dienen. De mogelijkheid tot het indienen van een klacht is uitsluitend voorbehouden aan de werknemer en geldt niet voor de werkgever. De reden hiervoor is gelegen in de contractuele relatie tussen werkgever en arbodienst of bedrijfsarts, welke de werkgever al voldoende middelen biedt om eventuele grieven jegens zijn bedrijfsarts kenbaar te maken. Het tweede lid bepaalt dat de klachtenprocedure kenbaar moet zijn voor de werknemer en in ieder geval een beschrijving dient te bevatten van de wijze waarop het ontvangen, onderzoeken en beoordelen van een klacht verloopt, de wijze waarop een beslissing over een klacht wordt genomen en de wijze waarop wordt verzekerd dat eventuele naar aanleiding van de beslissing over de klacht genomen maatregelen worden uitgevoerd. De klacht dient op grond van het derde lid op een zorgvuldige wijze te worden onderzocht. Daartoe behoort in ieder geval dat zowel de klager als de bedrijfsarts op wie de klacht betrekking heeft, gehoord worden. Op grond van het vierde lid wordt de indiener van de klacht geïnformeerd over de ontvangst van de klacht en de voortgang van de klachtbehandeling. Tevens wordt de indiener met redenen omkleed medegedeeld tot welk oordeel het onderzoek van de klacht heeft geleid en welke beslissing is genomen. Indien dit van toepassing is dan wordt de indiener van de klacht medegedeeld binnen welke termijn maatregelen waartoe besloten is, worden gerealiseerd. Het ontvangen van de klacht, het onderzoek naar de klacht, de beoordeling van de klacht en de daaruit volgende beslissing, worden op grond van het vijfde lid door niet bij de klacht betrokken personen uitgevoerd respectievelijk genomen. De behandelend bedrijfsarts over wiens handelen of oordeel een klacht is ingediend is dus niet betrokken bij de afhandeling. De op grond van het onderhavige artikel verplichte klachtenprocedure laat onverlet dat werknemers zich ook rechtstreeks kunnen wenden tot het medisch tuchtcollege of een schadevergoeding kunnen eisen in een civiele procedure.

Onderdeel C (artikelen 4.10c, tweede lid, 4.15, tweede lid, 4.90, vijfde lid, 4.91, achtste lid, 6.10, zevende lid, 6.12g, vierde lid, en 6.12n, derde lid), D (artikel 4.53, derde lid) en E, onder 2 (artikel 9.9b, eerste lid, onderdeel d)

In deze artikelen is het recht van de werknemer op inzage in bepaalde, de werknemer betreffende, gegevens uitgebreid naar een recht op inzage in en afschrift van deze gegevens. De artikelen 4.10c, tweede lid, 4.91, achtste lid, 6.10, zevende lid, 6.12g, vierde lid, en 6.12n, derde lid, zijn zodanig aangepast dat de werknemer recht heeft op inzage in en afschrift van (het hem betreffende medisch dossier met daarin) de resultaten van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek. Artikel 4.15, tweede lid, is

gewijzigd zodat iedere werknemer recht heeft op inzage in en afschrift van de gegevens die in de lijst, bedoeld in artikel 4.15, eerste lid (een lijst van werknemers die worden of kunnen worden blootgesteld aan kankerverwekkende of mutagene stoffen of stoffen die vrijkomen bij een kankerverwekkend proces, onder vermelding van de blootstelling die zijn hebben ondergaan), met betrekking tot hem zijn opgenomen. Artikel I, onderdeel D, van dit besluit regelt dat artikel 4:53, derde lid, voortaan bepaalt dat iedere werknemer recht heeft op inzage in en afschrift van zijn persoonlijke gegevens in het register waarin aantekening wordt gehouden van iedere werknemer die in verband met de arbeid wordt blootgesteld aan asbeststof met daarbij de vermelding van de aard en de duur van de arbeid alsmede de mate van de blootstelling. De formulering van artikel 4:53, derde lid, is hiermee in overeenstemming gebracht met de overige bepalingen in het Arbeidsomstandighedenbesluit aangaande het recht op inzage en afschrift. Hiermee wordt duidelijk gemaakt dat het gaat om passieve informatieverstrekking. Voorts is artikel 4:90, vijfde lid, zodanig gewijzigd dat iedere werknemer voortaan recht heeft op inzage in en afschrift van de hem betreffende gegevens uit het register aangaande werknemers en biologische agentia van categorie 3 en 4.

Voor wat betreft de reguliere gezondheidszorg bepaalt artikel 456 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek dat de hulpverlener aan de patiënt desgevraagd zo spoedig mogelijk inzage in en afschrift verstrekt van de bescheiden, bedoeld in artikel 454. Artikel 456 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek is ingevolge artikel 464, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek eveneens van toepassing indien in de uitoefening van een geneeskundig beroep of bedrijf anders dan krachtens een behandelingsovereenkomst handelingen op het gebied van de geneeskunst worden verricht. Werknemers beschikken derhalve reeds op grond van deze bepalingen uit het Burgerlijk Wetboek op een recht op inzage in en afschrift van bepaalde bescheiden. Met de onderhavige wijzigingen worden de bepalingen uit het Arbeidsomstandighedenbesluit die verband houden met het recht op inzage van (het medisch dossier met daarin) de resultaten van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek (de artikelen 4.10c, tweede lid, 4.91, achtste lid, 6.10, zevende lid, 6.12g, vierde lid, en 6.12n, derde lid) op dit punt in overeenstemming gebracht met de hiervoor aangehaalde regelgeving uit de reguliere gezondheidszorg. Ook in de artikelen 4.15, tweede lid, 4.53, derde lid en 4.90, vijfde lid, wordt een recht op afschrift opgenomen. Het kan immers voor de werknemer en zijn gezondheid van belang zijn om over de hem betreffende registratie en medische gegevens te kunnen beschikken. De genoemde bepalingen vormen op grond van artikel 9.9b beboetbare bepalingen als ze niet worden nageleefd. Voor de artikelen 4.10c, tweede lid, en 4.91, achtste lid, was dit per abuis niet geregeld. Met artikel I, onderdeel E, onder 2, van dit besluit, zijn de artikelen 4.10c, tweede lid, en 4.91, achtste lid, nu toegevoegd aan de opsomming van artikel 9.9b, eerste lid, onder d, zodat het niet naleven van deze bepalingen wordt aangemerkt als een overtreding. De aanvulling in genoemde artikelen sluit aan bij de Europese richtlijnen ter zake die bepalen dat de individuele werknemer desgevraagd toegang moet hebben tot de hem betreffende medische gegevens.

Onderdeel E, onder 1 (artikel 9.9b, eerste lid, onder b)

Artikel 14, vijftiende lid, van de Arbeidsomstandighedenwet bepaalt dat het niet naleven van de bij of krachtens de wet vastgestelde verplichtingen, bedoeld in het tweede lid, onder g en h (dat wil zeggen de second opinion en de klachtenprocedure) door de bedrijfsarts, wordt aangemerkt als een overtreding. Artikel 2.14d, eerste, derde en zesde lid, zijn echter verplichtingen die mede de werkgever regarderen. In dat geval kan ook sprake zijn van het niet naleven van de bepalingen door de werkgever. Om die

reden zijn de hiervoor genoemde artikelliden opgenomen in artikel 9.9b, eerste lid, onder b, dat voorziet in de mogelijkheid van een bestuurlijke boete bij overtreding.

Onder F (artikel 9.10a)

Met de Wet van ... tot wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet in verband met de versterking van de betrokkenheid van de werkgevers en werknemers bij de arbodienstverlening, de preventie in het bedrijf of de inrichting van de werkgever en de randvoorwaarden voor het handelen van de bedrijfsarts, en enige andere wijzigingen (Stb. ...) is geregeld dat artikel 28a van de Arbeidsomstandighedenwet eveneens voor zelfstandigen geldt zodat in het geval van recidive naast het opleggen van een (verhoogde) bestuurlijke boete overgegaan kan worden tot het tijdelijk stilleggen van de bedrijfsactiviteiten. In verband hiermee is in artikel 9.10a, derde lid, onder a, "de zelfstandige" toegevoegd.

Artikel II

De inwerkingtredingdatum van dit besluit sluit aan bij de inwerkingtreding met ingang van **PM** van de Wet van ... tot wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet in verband met de versterking van de betrokkenheid van de werkgevers en werknemers bij de arbodienstverlening, de preventie in het bedrijf of de inrichting van de werkgever en de randvoorwaarden voor het handelen van de bedrijfsarts, en enige andere wijzigingen (Stb. ...).

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

L.F. Asscher